

Η εορτή του Αγίου Αθανασίου στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στον ιερό ναό του Αγίου Αθανασίου των Κουσπάδων στη Νότια Κέρκυρα, εόρτασε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Νήσων κ. Νεκτάριος, την σύναξιν των δύο μεγάλων πατέρων της Εκκλησίας, Αγίου Αθανασίου και Κυρίλλου, πατριαρχών Αλεξανδρείας.

Συλλειτουργήσε με τον ιεροκήρυκα της νότιας Κερκύρας αρχιμ. Σεραφεΐμ Λиноσπόρη, τον αρχιερατικό επίτροπο Λευκίμης π. Κων/νο Κάντα, και με πολλούς άλλους ιερείς της περιοχής. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο ιερός ναός ήτο κατάμεστος, από τους φιλεόρτους.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος έλαβε αφορμή από το Αποστολικό ανάγνωσμα

της εορτής. Ο Απόστολος Παύλος, γράφοντας την επιστολή του στους Εβραίους, τους συμπατριώτες του, τους ομιλεί για την διδασκαλία των πνευματικών ηγετών, η οποία αναφέρεται στην πίστη και την αποδοχή του προσώπου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Και τούτο διότι, το πρόσωπο του Χριστού σύμφωνα με την προφητεία του γηραιού Συμεών, ήταν είναι και θα είναι, το αντιλεγόμενον σημείο.

Οι Πατέρες λοιπόν της Εκκλησίας που εορτάζουμε σήμερα, υπερμάχησαν ακριβώς για την ορθή πίστη. Ο μεν Αθανάσιος στο πρόσωπο του Χριστού, ο δε Κύριλλος στο πρόσωπο της Παναγίας μας. Και οι δύο έλαβαν μέρος σε Οικουμενικές Συνόδους, και με το πνεύμα της θεογνωσίας προερχόμενο από τη βαθιά πίστη τους, μίλησαν εν μέσω πατέρων πολλών, και αντιστάθηκαν στην κακοδοξία και την πλάνη.

Σήμερα λοιπόν, αυτοί οι Πατέρες είναι όχι μόνον ιερά πρόσωπα για την Εκκλησία του Χριστού μας, αλλά και σύμβολα πνευματικής αντίστασης της κάθε εποχής.

Η εικόνα της σημερινής κοινωνίας μέσα στην οποία ζούμε, που δυστυχώς η πατρίδα μας μπολιάστηκε από την παγκόσμια πνευματική πανδημία της άρνησης και της αθεΐας, αφού πρωτίστως αφέθηκε στο να οδηγηθεί στην δήθεν τεχνολογική και διαδικτυακή πρόοδο, οδηγήθηκε στην ηδονή και στον λεγόμενο πανσεξουαλισμό, τον οποίον κήρυξαν στο τέλος του περασμένου αιώνα, οι δυτικές κοινωνίες.

Όταν ο άνθρωπος αδυνατίσει πνευματικά από την ροπή και τη μετοχή στην αμαρτία, η ενοχή των οδηγεί στην απομάκρυνση από τον Θεό. Όμως μια κοινωνία χωρίς την παρουσία του Θεού, δεν είναι δυνατόν να σταθεί με την συνοχή, με την αγάπη, με την ενότητα και με την καταξίωση.

Τα φαινόμενα της «αποδιάλυσης των πάντων», έχουν την ρίζα τους ακριβώς στο γεγονός της απομάκρυνσης του ανθρώπου από τον Θεό. Και εδώ μπορεί να εφαρμοστεί ο λόγος του Σολζενίτσιν, ότι «χωρίς Θεό, τα πάντα επιτρέπονται στη ζωή μας». Πλην όμως, αυτά τα «πάντα», είναι η χειρότερη αμαύρωση και διάλυση αυτής της κοινωνίας των ανθρώπων, ώστε να καταντήσει η κοινωνία μία ζούγκλα άγριων θηρίων.

Ο Απόστολος Παύλος όμως στη σημερινή του επιστολή έρχεται να μας διδάξει και

να μας πει ότι «Ο Ιησούς Χριστός χθες και σήμερα ο αυτός εις τους αιώνες», που σημαίνει ότι ο Ιησούς Χριστός έπαθε, για να λυτρώσει την ανθρωπότητα όχι άπαξ, αλλά διαπαντός, και μας περιμένει με υπομονή να επιστρέψουμε στην αποδοχή του, στην λατρεία του και στη μετοχή του.

Γι' αυτό τελειώνοντας ο Απόστολος Παύλος λέγει σε εμάς τους Χριστιανούς, οι οποίοι έχουμε ελπίδα εις τον Θεό, «Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν».

Η ζωή δεν έχει θεώρηση των παρόντων, αλλά κυρίως η θεωρία μας είναι η ζωή η ατέλειωτη, η ζωή της αιωνιότητας, η ζωή της κοινωνίας με τον αληθινό Θεό.

Αυτοί λοιπόν οι Πατέρες, ο Άγιος Αθανάσιος και Άγιος Κύριλλος είναι οι απλανείς διδάσκαλοι οι οποίοι με την διδασκαλία και τη ζωή τους, μας στερεώνουν στον δικό μας πνευματικό αγώνα.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε για το νέο έτος να είναι ειρηνικό και του Θεού. ακή, αλλά

